

[Borgbjerg.]

der kunde være sket for 20 Aar siden, skal jeg sige, at hvis dette Lovforslag — det sagde jeg i min første Tale — var blevet forelagt for 20 Aar siden — dermed mente jeg, som jeg forklarede nærmere i Dag, at hvis et Lovforslag efter dette Lovforslags Ord og Aand og med dets Anerkendelse af den fulde Lighed mellem alle Vælgere uden Hensyn til, hvor de bor, var blevet forelagt for 20 Aar siden —, er der ikke Tvivl om, at saa havde Venstre bevaret Enkeltmandskredsene. Vi havde efter al Sandsynlighed haft dem den Dag i Dag. Nu siger den højtærede Indenrigsminister, hvad jeg ogsaa erkendte forrige Gang, jeg havde Ordet, at dette Lovforslag kunde naturligvis ikke aldeles ordlydende have været forelagt for 20 Aar siden. Jeg burde sidste Gang, jeg havde Ordet, have tilføjet: alene, forelagt selvstændigt. Den Gang havde vi ofte Situationer, hvor Valglovsforslag blev forelagt sammen med Grundlovsforslag. Ja, det var Regelen, idet der fra flere Sider, navnlig Venstres Side, ønskedes en ny Valglov, der imidlertid kun kunde gennemføres sammen med en Grundlovsforandring. Og saa kom de paagældende Forslag samtidig. Det Lovforslag, som nu foreligger, kunde meget godt være forelagt for 20 Aar siden, kun ikke alene, men sammen med et Grundlovsforslag, der til lod dets Gennemførelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har bedt om at faa Ordet for tredje Gang under denne Behandling. Hertil kræves Tingets Samtykke. Hvis der ikke begæres Afstemning, forudsætter jeg, at Samtykket gives. (Ophold). Det er givet.

Jeg henstiller, at man nu snart kunde slutte denne Debat.

Christmas Møller: Jeg skal sige til den højtærede Formand, at naar jeg har bedt om Ordet for tredje Gang og ikke om Ordet for en kort Bemærkning, er det ikke for at forlænge Debatten meget, men fordi jeg indenfor en kort Bemærknings Omraade ikke kunde naa at svare den højtærede Indenrigsminister.

Den højtærede Indenrigsminister talte om Særfordelene, om Landsdelsinteresserne kontra Partiinteresserne. Den højtærede Indenrigsminister var jo godt inde i Spørgsmaalet, men der manglede blot den Bemærkning hos ham, at det var nu saa heldigt, at Landsdelsinteresserne, som Mi-

nisteren har saa godt Blik for, falder altid sammen med Venstres Interesser. De gør det paa Bornholm, og de gør det paa Lolland-Falster, og jeg tror ikke, Ministeren kan fortænke andre i, at de saa fremhæver, hvordan Forholdet er.

Den højtærede Minister mente, at jeg nærede Jalousi overfor det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i Anledning af den Tak, der var rettet til ham. Jeg maa tilstaa, at jeg havde nærmest ondt af den højtærede Minister, fordi han var nødt til at takke det ærede Medlem Hr. Borgbjerg efter den Kritik, han havde rettet mod Lovforslaget.

Den højtærede Minister har en ejendommeligt Maade at diskutere paa; den højtærede Minister slaar Ting fast, som er fuldkommen urigtige. Den højtærede Minister sagde f. Eks., at Statsgrundskyldens Vedtagelse i 1922 betragtedes ikke af de Konservative som en uvenlig Handling. Den højtærede Minister kan jo blot læse Betænkningerne og den Diskussion, som fandt Sted i Folketing og Landsting, da Statsgrundskylden blev vedtaget lige i Slutningen af Rigsdagssamlingen 1921—22, saa vil han se, at det er positivt urigtigt, hvad han her har sagt.

Den højtærede Minister sagde — og det er en Maade at diskutere paa, som jeg synes, Ministeren skulde vogte sig for —, at de Konservative ved en given Lejlighed, nemlig da Ministeriet blev dannet, havde sagt med Henblik paa deres Støtte: Hvad faar vi for det? Jeg vil gerne bede den højtærede Minister, om han ikke vil bilægge dette med Beviser. Thi det ved jo enhver, at da Ministeriet blev dannet, tilraadede Partiformændene, det ærede Medlem Hr. Pürschel og Landstingsmand Piper, Kongen at danne et Venstreministerium, inden der overhovedet havde været Spor af Samtale eller Forhandling mellem nogle Partier. Da Venstre tøvede med at danne Ministerium, skønt ogsaa det ærede Medlem Hr. Stauning, den afgaaende Statsminister, havde anbefalet dette — og i og for sig kan man jo godt efter Valgresultatet forstaa, at det tøvede —, og da der paa den radikale Foranledning blev Forhandlinger mellem Partierne, som bristede, og der saa blev Forhandlinger mellem Venstres Delegation og de Konservatives Delegation, hvad foreligger der saa? Der foreligger dette, at det konservative Folkeparti, som havde tilraadet Kongen at tage et Venstreministerium, efter at Forhandlingerne er sluttet og man har talt frem og tilbage i en overordentlig venskabelig Form om Tingene, siger: Lad